У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 199. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 28-го ЖОВТНЯ 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, OCTOBER 28, 1971 No. 199. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Середа, 27 жовтня 1971

В АМЕРИЦІ

ПРИЗНАЧЕНИЙ ПРЕЗИДЕНТОМ НІКСОНОМ на члена Найвищого Суду ЗСА Луїс Повелл, молодший, заявив журналістам, що він готовий зробити все „можливе й потрібне", щоб відсепаруватись від будь-яких фінансових чи інших справ, котрі могли б перешкоджати йому на тому видатному становищі.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА привітала рішення Федерального Суду про те, що тримісячне „замороження" цін і заробітних платень, проголошено Урядом, є законне й не перечить духу Конституції ЗСА. Серед урядових кол були побоювання, що Федеральний Суд може потрактувати проблему інакше, і тоді зазнала б великих потрясень вся економічна програма, розрахована на довший час для оздоровлення господарства ЗСА.

ПОСАДНИК НЮ ЙОРКУ ДЖОН ЛІНДЗІ заявив, що хоча Комісія Кнаппа відкрила очі населенню Ню Йорку на підкуп і хабарництво серед частини поліції, все таки це вийде лише на краще і для поліції, і для населення.

БЮРО СТАТИСТИКИ ПРАЦІ У ВАШИНГТОНІ повідомило, що від квітня 1970 р. до квітня 1971 р. в Ню Йорку й околицях постійно підвищувались ціни на всі продукти, товари, транспорт тощо. Тому хоча робітники й службовці діставали за той час підвишки, насправді вони заробляли менше, ніж раніше.

ВЛАСНИК КРАМНИЦІ ДЕЛІКАТЕСІВ НА КВІНСІ, Ню Йорк, Фелікс Торо застрілив злодія, коли той почав домагатися грошей. Це вже втретє Ф. Торо відсилає бандитів - напасників на той світ. На його крамницю було проведено вже 8 нападів, але Ф. Торо завзято боронить свої права і свою власність. Він сказав поліції, що дотепер не дав бандидам „ані одного цента".

КОМПАНІЯ „ДЖЕНЕРАЛ МОТОРС" У ДІТРОЙТІ закінчує серію випробовувань нового типу автомобіля, який буде значно надійнішим для пасажирів під час зудару. Його вироблятимуть з міцніших металів, він матиме іншої форми відпорні „буфери", а також „повітряні подушки", які негайно відчиняються в мить зудару й захищають пасажирів. Однак, такого типу авто ще не буде продукуватись серійно, доки науковці не доб'ються якнайкращих удосконалень.

ПІДКОМІСІЯ МІСЬКОЇ РАДИ НЮ ЙОРКУ в справах юридичних реформ рекомендує здійснити багато змін у тюремній системі, в тому скасування цензури на листування в'язнів, полегшення звільнення „на поруки", модернізацію в'язничних будинків тощо. Члени тієї Підкомісії домагаються, щоб місто не відкладало „на майбутнє" всіх цих заходів, бо в іншому випадку може дійти до нових бунтів в'язнів.

У СВІТІ

ЛЕОНІД БРЕЖНЄВ ПЕРЕЙНЯВ керівництво взаємин СССР з західнім світом — так буцім-то заявлено західньо - німецькому канцлерові Віллі Брандтові під час його недавніх відвідин у Москві. На тій основі президент Ніксон, якого Брандт мав поінформувати про свої розмови у Москві, заявив на пресовій конференції, що він сподівається стрінутися з Брежнєвим. Тому-то Брежнєва приймають тепер у Франції наче голову Совєтського Союзу. Голові Верховного Совєта Миколі Підгорному приділено буцім-то справи Південної Аазії і тому він їздив до Північного В'єтнаму.

В ІТАЛІЇ СТВОРИВСЯ фронт 38-ох католицьких організацій і різних груп, невдоволених теперішніми відносинами в Католицькій Церкві та її конкордатом з Італією. 380 духовників і мирян буцім-то репрезентують 4.000 італійських католиків, найбільш активних в опозиційному супроти Ватикану русі. Головною причиною того руху є непоступливість Апостольської Столиці в справах нерозривности подружжя і обов'язкового целібату духовників.

ЧИСЛО АМЕРИКАНСЬКОГО ВІЙСЬКА ЗМЕНШИЛОСЯ у В'єтнамі до 202.000. На 1 грудня ц. р. мають залишитись у В'єтнамі не більше як 184.000 військовиків. В половині листопада президент Ніксон проголосить дальший плян щодо редукції ролі Америки у В'єтнамській війні. Тепер щомісяця перевоцять з В'єтнаму до Америки по 20.000 до 40.000 тонн воєнного матеріялу. Але є там ще кругло 560.000 тонн вартісного воєнного матеріялу, що його треба вивезти. Половина призначена для американських портів і військових баз в інших країнах Далекого Сходу.

ДОСЛІДНИК МОРІВ ФРАНЦУЗ ЖАК ПІККАР СТВЕРДИВ, що до кінця цього сторіччя „загинуть" в першу чергу Середземне, Адрійське і Балтійське моря внаслідку занечищення їх, а після того прийде черга на Атлантійський океан. Він вважає, що надмірне потурання промислові взагалі та споживчому зокрема є найбільшим лихом сучасного світу.

СХІДНЯ НІМЕЧЧИНА І ПОЛЬЩА ПОГОДИЛИСЯ, що від нового року їхні громадяни зможуть їздити з одної до другої країни без пашпортів та з облегшеною виміною їхніх крайових валют.

Марта Богачевська-Хом'як здобула державну стипендію

Ню Йорк (ФИІ). — Марта Богачевська-Хом'як, асистент-професор історії в Мангеттенвіл Коледж у Пурчас, біля Ню Йорку, дістала стипендію від Державного фонду для гуманістичних наук („Нешенел Ендавмент фор Гюманітіс"). Ця стипендія - у висоті $ 9 500 на дев'ять місяців — призначена для молодих гуманістів. Вона уможливила проф. Богачевській-Хом'як взяти відпустку від викладів і присвятити поточний академічний рік на наукові досліди.

Американський Конґрес створив „Нешенел Ендавмент фор Гюманітіс" тому шість років, щоб допомагати розвиткові гуманістичних наук в країні.

Марта Богачевська - Хом'як закінчила Пенсильвенський університет у Філядельфії 1960 року і наступного року здобула ступінь магістра (МА) в Колюмбійському університеті у Ню Йорку. Її магістерська праця, що також вийшла окремою книжкою як видання Наукового Товариства ім. Т. Шевченка, має заголовок „Весна народу: 1848 рік у Східній Галичині". В 1968 році вона здобула докторат і свідоцтво Російського Інституту в Колюмбійському університеті. Тема її докторської дисертації — „Сергій

(Закінчення на стор. 4-ій)

ВИСТУП ПЕРВОІЄРАРХА УКЦЕРКВИ НА ВАТИКАНСЬКОМУ СИНОДІ ІЗ ЗАСУДОМ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ ТА МОВЧАНКИ ВАТИКАНУ МАЄ НАЙШИРШИЙ ВІДГОМІН

Відгомін виступу Первоієрарха Української Католицької Церкви Блаженнішого Верховного Архиєпископа і Кардинала Йосифа Сліпого на Синоді Єпископів Вселенської Церкви у Ватикані минулої суботи, 23-го жовтня, із рішучим засудом переслідування Церкви комуністичним совєтським режимом в Україні та „дипломатичної мовчанки" Ватикану в цій справі можна рівняти з відгомоном на тільки найважливіші події найширшого міжнародного значення. Крім сконденсованої вістки в „Ню Йорк Таймсі" та ню-йоркському „Дейлі Нюз", за яким передано цю інформацію в попередньому виданні „Свободи", читачі та громадяни з усіх кінців Америки надсилають вирізки з місцевих газет, в яких широко описується та коментується цей виступ Первоієрарха УКЦеркви. Деякі з газет подають ще додаткові інформації про інші справи, що їх заторкнув у своєму виступі Верховний Архиєпископ. „Старс енд Страйпс", орган Американської Армії, у виданні з 24 жовтня, додатково інформує про виступ Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа проти пропозиції вестмінстерського Архиєпископа Кардинала Джона Гінава з Англії, який рекомендував продаж церковних пам'яток і цінностей, щоб в той спосіб здобути фонди на допомогу бідним. Згідно з інформацією „Старс енд Страйпс" Верховний Архиєпископ УКЦеркви в цій справі висловився: „Продаж мистецьких і церковних цінностей була б наповненням шлунків коштом духової поживи. Пам'ятки не повинні бути предметом торгів. В дійсності, продаж таких мистецьких творів була б злочином навіть у відношенні до бідних". Газета пригадує, що Ватикан і Папа Павло вже продали деякі пам'ятки і плянують продати інші, включно з перстинем Папи Пія XII. Про це все інформує також філядельфійський „Ди Сандей Буллетін" з 24-го жовтня, який у повідомленні про виступ Верховного Архиєпископа із засудом Москви за переслідування Церкви а Ватикану за „дипломатичну мовчанку", додатково інформує, що раніше в тій самій справі із подібно рішучим засудом переслідування Церкви в Україні та мовчанки Ватикану виступали Митрополит Амврозій Сенишин з Філядельфії та Митрополит Максим Германюк з Вінніпеґу.

60 мільйонерів бажають зустрітися з кандидатами на президентські вибори

Ню Йорк. — Група з 60 мільйонерів відбула зустріч у Ню Йорку, на якій вирішила запропонувати кандидатам на Президента ЗСА в майбутніх виборах, щоб вони підтримали низку конґресових і урядових реформ, а також заплановану зміну в системі фінансової контрибуції для проведення виборів. Зустріч відбулася на 52-ій вулиці і була ніби переглядом „хто є ким" у фінансуванні передвиборчої кампанії. Мільйонери вирішили підтримувати тих кандидатів, які будуть іти по лінії реформ. Вони вирішили також запросити персонально кожного кандидата на президентські вибори, призначені на 1972 рік, для обговорення з ним таких проблем, як демократизація політичних партій, модернізація стейтових і льокальних урядів, суворе обмеження фінансових видатків на виборчу кампанію та ін. Припускають, що кандидати на президентські вибори видадуть кругло по 20 мільйонів долярів кожний. Деякі мільйонери не бажали, щоб їхні прізвища були оприлюднені. Між ними були й представники Республіканської партії, однак, головну увагу зібрані звертали на кандидатів від Демократичної партії, хоча ще й не виробили такої листи. Один із учасників „наради мільйонерів" М. Розенберґ сказав, що він не думає, що на розмову з тією групою запросять Президента Ричарда Ніксона.

Роджерс визначає усунення Вільного Китаю з ОН, як „велику помилку", Конґрес хоче зменшити вплати для ОН

Вашингтон. — Державний секретар ЗСА Вільям П. Роджерс виступив під час пресової конференції у вівторок 26 жовтня ц. р. із заявою в справі прийняття комуністичного Китаю в члени ОН й усунення звідти ж Вільного Китаю. У складеній Роджерсом заяві, що була узгіднена з през. Ніксоном, висловлено задоволення з приводу прийняття комуністичного Китаю в члени Об'єднаних Націй, але разом із цим визначено виключення звідти ж Вільного Китаю, як „велику помилку". Водночас із цим державний секретар заявив, що З'єднані Стейти Америки будуть і далі підтримувати Вільний Китай, не зважаючи на те, що більшість членів ОН вирішила усунути його з цієї міжнародної організації. Усунення Вільного Китаю з ОН викликало велике негодування в Конґресі ЗСА. Багато сенаторів і конґресменів вимагають редукції американських дотацій для Об'єднаних Націй. Вплачувані тепер З'єднаними Стейтами Америки контрибуції до цієї міжнародної установи досягли уже суми триста мільйонів річно і становлять майже 40 відсотків усіх прибутків Об'єднаних Націй, особливо ж різних агенцій ОН, таких, як Програма Розвитку, Дитячий Фонд та Світова Організація Здоров'я, більшість з-поміж яких веде свою діяльність майже виключно завдяки асиґнуванням із федеральної скарбниці ЗСА. Виступаючи під час пресової конференції у Вашингтоні, державний секретар Роджерс ствердив, що Об'єднані Нації видають забагато в деяких ділянках і ведуть свою діяльність „понад свої фінансові засоби". Прийняття комуністичного Китаю в члени ОН зустріла прихильними коментарями також майже вся американська преса. Протеж, з другого боку, ця ж сама преса засудила виключення Вільного Китаю з ОН, державу, що нараховує 14 мільйонів населення, як дуже нефортунний крок, який може стати загрозливим прецедeнсом для інших держав у майбутньому.

Комуністичний Китай займе місце в ОН в найближчому часі

Об'єднані Нації. — Загально вважають, що в найкоротшому часі, може вже в найближчих днях прибуде до Ню Йорку перша репрезентація Комуністичного Китаю в Об'єднаних Націях, куди допущено його в голосуванні Генеральної Асамблеї вночі з минулого понеділка на вівторок. Комунокитайський прем'єр Чу Ен-лай, запитаний про це журналістами, засміявся тільки і відмовився відповісти, але діючий міністер закордонних справ Чі Пенґ-фей заявив, що „це справа, яку розглядаємо". Припускають, що першими китайськими комуністами, які появляться в Об'єднаних Націях, буде група комунокитайської репрезентації з Оттави, Канади, під проводом тамошнього амбасадора Хуанґа Хуа, який був близьким співробітником прем'єра Чу Ен-лая в закордонних справах. — Лідер Вільного Китаю, президент Чіянґ Кай-шек на Тайвані (Формозі) проголосив обширну заяву, в якій ствердив, що Вільний Китай ніколи не визнає рішення Об'єднаних Націй, бо Вільний Китай надто сильний, щоб міг піддатися махінаціям будь-яких чужинецьких чинників. Він потвердив постійну ціль Вільного Китаю — позбавити влади комуністичних узупартів та привернути волю Китаєві. Рішення Об'єднаних Націй допустити Комуністичний Китай і виключити Вільний Китай — викликало різні й взаємосуперечні враження й коментарі в різних країнах Азії і Далекого Сходу. В Японії прем'єр Ейсаку Сато опинився під посиленими атаками збоку опозиції і деяких членів власної партії за те, що він солідаризувався з Америкою в отій розгрі на терені Об'єднаних Націй, яка закінчилась поразкою. Австралія, Нова Зеляндія, Філіппіни, Таі (Сіям), Південна Корея і Південний В'єтнам таврували рішення Об'єднаних Націй. Деякі з названих країн підкреслили, що зберігатимуть надалі найкращі взаємини з Вільним Китаєм. Індія, Пакістан, Маляйзія, Бірма — привітали прийняття до ОН Пекіну, а пакістанський президент Мохаммад Яхія Хан навіть вислав ґратуляційну депешу Чу Ен-лаєві.

ВЛАДИКА ОРЕСТ І ПРОТОПРЕСВ. ТЕОДОРОВИЧ ВІДВІДАЛИ УНСОЮЗ І „СВОБОДУ"

Джерзі Сити. — У вівторок 26-го жовтня, Головну Канцелярію УНСоюзу та „Свободу" відвідали Єпископ Української Автокефальної Православної Церкви в Европі Владика Орест та адміністратор УАПЦеркви в Австралії о. протопресвітер Ананій Теодорович, які брали участь у недавньому Соборі УПЦ в ЗСА, що відбувся у Філядельфії. В розмові з екзекутивними урядовцями УНСоюзу та редактором „Свободи" гості живо інтересувалися їхніми поглядами на теперішній стан і можливості дальшого розвитку нашого як церковного, так і громадського життя й самі висловлювали свої завваги. Вони зокрема висловили багато надій на кінцевий успіх започаткованих уже заходів для ієрархічного завершення Української Православної Церкви у вільному світі створенням Собору Єпископів усіх юрисдикцій. УНСоюз і „Свободу" відвідали гості в товаристві відомого нашого союзового і громадського діяча з Ню Йорку п. Миколи Шпитка, що є буковинським земляком Владики Ореста.

Відвідини в „Свободі" та зустріч з нагоди закінчення книги: „Україна — енциклопедія для молоді". Стоять (зліва): керівник друкарні „Свободи" Анатоль Домарацький, Микола Шпитко, пані Олександра Селепина, Владика Орест, о. протопресвітер Ананій Теодорович, маестро Богдан Певний та гол. предсідник УНС Йосип Лисогір.

Саме під час відвідин Владики Ореста і о. протопресвітера Теоодоровича у в-ві „Свободи" відбувався гостинний полуденок, що про нього подбала паніматка Олександра Селепина, голова Головної Управи Об'єднання Українських Православних Сестрицтв в ЗСА та дружина новообраного голови Консисторії УПЦ в ЗСА о. прот. Артемія Селепини. Зустріч відбулася з нагоди випуску з друкарні „Свободи" започаткованої ще покійною вже Людмилою Івченко-Коваленко великої книги: „Україна — енциклопедія для молоді". Технічним редактором цієї книги, що появилася в мистецькому оформленні Богдана Певного, є пані Олександра Селепина. Докладніші інформації про цю велику книгу та її випуск будуть подані в черговому числі „Свободи".

ЦІЄЇ СУБОТИ Й НЕДІЛІ ВІДБУДУТЬСЯ В РИМІ УКРАЇНСЬКІ ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ

ОБНОВЛЕННЯ ХРАМУ СВВ. СЕРГІЯ І ВАКХА. СВЯТКУВАННЯ 375-ої РІЧНИЦІ БЕРЕСТЕЙСЬКОЇ І 325 РІЧНИЦІ УЖГОРОДСЬКОЇ УНІЇ. ВІДКРИТТЯ МУЗЕЮ МИСТЕЦТВА УКУ.

„Вісті з Риму" Українського Пресового Бюра з 21-го жовтня інформують:

В днях 30-31 жовтня ц.р. відбудеться посвячення нового престолу, а з тим і відновлення храму свв. Мучеників Сергія і Вакха в Римі. Запрошені на ці святкування є всі українськи Владики та гості з римського церковного та дипломатичного світу.

В суботу, 30 жовтня ц.р. о год. 5-ій по пол. відбудеться обрядове обмивання й посвячення престолу, а опісля соборна архиєрейська св. Літургія. В неділю вранці будуть внесені торжественно мощі Святих і знову соборна архиєрейська св. Літургія. В обидва дні до Служби Божої співатиме Катедральний Хор з Торонта.

У зв'язку з обновленням Храму, в неділю після св. Літургії буде відсвяткована 375-а річниця історично такої важливої для нашої Церкви Берестейської Унії і 325-та річниця Ужгородської Унії і рівночасно будуть офіційно відкриті приміщення Музею Українського Католицького Університету. Самого акту відкриття довершить Блаженніший Верховний Архиєпископ. Після Богослуження відбудеться концерт. У програмі передбачені м. ін. доповіді про Берестейську Унію та про українське мистецтво і концертовий виступ Катедрального Хору з Торонта.

За час від поновного набуття, тому півтора року, церкви свв. Сергія і Вакха та комплексу трьох будинків при площі Мадонна дей Монті ч. 3, вже пороблено багато реставраційних робіт. Ціль усіх тих праць є привернути саму церкву якнайбільш можливо до первісного стану. Така є теж вимога державних властей, які опікуються архітектурними та мистецькими пам'ятками Італії, а теж і самих історичних рацій збереження українського характеру нашої посілости. Зовсім знищені предмети заступлено новими, м. ін. і сам престіл. На покриття поважних коштів тої праці українці з усіх країн їхнього посе-

(Закінчення на стор. 4-ій)

З Америки і Канади їдуть до Риму українські прочани

Як уже відомо з повідомлень та оголошень, з Америки і Канади виїжджають винайнятими літаками групи українських прочан, щоб взяти участь в посвяченні відновленого храму св. Сергія і Вакха та інших урочистостях. Поїздку з Америки зорганізувала Крайова Управа Т-ва за патріярхальний устрій УКЦеркви. Літак мав відлетіти з Філядельфії у вечірніх годинах в середу, 27-го жовтня, і повернеться за тиждень, в середу 3-го листопада. А виступ Верховного Архиєпископа Блаженнішого Кардинала Йосифа Сліпого на Ватиканському Соборі із засудом Москви і совєтського режиму за переслідування Церкви в Україні та Ватикану за „дипломатичну мовчанку", як і виступи Митрополитів Амврозія та Максима в цій справі, викликали великий підйом та справжнє одушевлення серед українців, які тепер з найбільшими надіями очікують дальшого розвитку.

У святкуваннях в Римі, як уже інформовано, візьмуть участь, на запрошення Верховного Архиєпископа, всі Владики УКЦ. В Римі тепер перебувають, крім Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа і Архиєпископа Іван Бучка, які там живуть постійно, Митрополити Максим Германюк і Амврозій Сенишин та Архиєпископ Гавриїл Букатко. Стемфордський Єпископ Йосиф Шмондюк поїхав до Риму вже минулого тижня, а цього четверга, 28-го жовтня, мали відлетіти туди разом Єпископи Ніль Саварин та Ізидор Борецький з Канади і Єпископ Ярослав Ґабро та Єпископи-помічники Іван Стах і Василь Лостен з Америки.

Проф. Любомир Винар обраний на голову Комісії для дослідження української іміґрації в ЗСА

Ню Йорк (Р.Д.). — На конференції дійсних членів УВАН у ЗСА вибрано на голову Комісії для дослідження української іміґрації в Америці проф. Любомира Винара, директора дослідчого центру етнічних груп в Кентському Стейтовому Університеті. Секретарем Комісії є ред. Іван Світ. Комісія УВАН буде тісно співпрацювати з Центром Етнічних Дослідів КСУ, а також з іншими науковими установами, що займаються вивченням іміґраційних питань в ЗСА. Плянується скоординувати діяльність Комісії з працею Українського Історичного Товариства, яке заплянувало видання історичних збірників, присвячених історії української іміґрації, а також до співпраці запросити Український Соціологічний Інститут. На сторінках „Українського Історика" будуть появлятися поважніші праці членів Комісії, як також інших дослідників історії українців в ЗСА.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВШАНОВУЮТЬ ЛЕСЮ УКРАЇНКУ

Оттава. — Заходами Світового Комітету для відзначення 100-ліття з часу народження Лесі Українки, у суботу 30 жовтня в Оттаві, в математично-фізичній залі Оттавського Університету, відбудеться Наукова Конференція. Доповідатимуть про життя й творчість геніяльної поетки і драматурга: проф. Я. Рудницький, проф. А. Вільхер, д-р Л. Штогрин, мгр А. Горохович, мгр О. Павлів. Головою конференції буде буде проф. Константин Біда. Наукова Конференція розпочнеться точно о 9-й г. ранку, з огляду на обширну програму. Після кожної доповіді буде дискусія.

НЮ ГЕЙВЕН ВШАНОВУЄ ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ

Ню Гейвен (М.Я.) — Місцевий Відділ Українського Конґресового Комітету Америки влаштовує в дні 31-го жовтня ц. р. Святочну Академію в 53-ту річницю проголошення незалежности Західно - Української Народної Республіки. Академію відкриє голова Відділу УККА д-р Михайло Снігурович, святочну промову виголосить екзекутивний директор УККА мгр Іван Базарко. Мистецька частина у виконанні української молоді.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Поразка вільного світу

Недалеко півночі в минулий понеділок 25-го жовтня разігралась у Федеральній Асамблеї Об'єднаних Націй драма, яку одні оплескували, як велику перемогу, другі зразу же схарактеризували, як присмерк Об'єднаних Націй і початок змін у широкому світі на гірше. Прийняття до Об'єднаних Націй комуністичного Китаю з одночасним виключенням Вільного Китаю було не тільки формальною перемогою пропозицій комуністичної Альбанії і не тільки формальною прогрою Америки, яка не змогла прихилити звичайної більшости членських держав для своєї пропозиції, що справа виключення Вільного Китаю є „важливою справою", яка вимагає двох третин голосів для дійсности ухвали. По суті це голосування порушило глибші проблеми, як тільки питання, хто властиво управнений репрезентувати Китай — Мао Тсе-тунг чи Чіянг Кай-шек. По суті йшлося про солідарну співпрацю вільних країн, — про розуміння загрози збоку комунізму для вільного світу, — про визнавання чи заперечування лідерства Америки у вільному світі. А щодо самої установи Об'єднаних Націй, то насправді йшлося про те, чи варто діяти під диктатом Пекіну і за його членство в Об'єднаних Націях заплатити таку високу ціну, як виключення Вільного Китаю з його осідком на Тайвані, що нараховує 15 мільйонів мешканців.

Програ Америки у тому голосуванні не в тому, що не перемогло її становище в обороні Вільного Китаю, а в тому, що те голосування виявило повний брак політичної солідарности між членами найбільшого західнього оборонного бльоку, Атлантійського Союзу (НАТО). За внесок Альбанії голосували Британія, Франція, Канада, Італія, Данія, Норвегія, Портуґалія, Туреччина, навіть мала Ісляндія, яка не має своєї армії і безпека якої цілком залежить від збройних сил Америки, голосувала за пропозицію Альбанії і проти пропозиції Америки. Американська пропозиція провалилася 4-ма голосами меншости: тільки два члени НАТО підтримали її — Греція і Портуґалія, 6 членів НАТО були проти — Британія, Франція, Канада, Данія, Ісляндія і Норвегія, і 2 стримались — Італія і Туреччина. Ясно, що у висліді такої яскравої демонстрації розбіжностей поглядів на засадничі справи міжнародної політики між членами НАТО керівні мужі Америки, але також інших держав - членів НАТО мусять задуматись над ролею НАТО і можливостями дальшої гармонійної співпраці. Чи можна обмежити зустрічі міністрів закордонних справ на періодичних конференціях Ради НАТО Атлантійським обширом, коли нема згоди супроти нової констеляції сил, в якій у перший ряд великопотуг висувається комуністичний Китай?

Очевидно, що така дисгармонія у вільному світі — це велика радість для всього комуністичного світу. Але це Піррова перемога комуністів, які промостили шлях Пекінові до Об'єднаних Націй, не тільки виключивши Вільний Китай, але й підрізавши авторитет Об'єднаних Націй. Чого варта ця найвища міжнародна установа, в якій членські країни з числом населення нижче від одного мільйона і без ніякого значення в міжнародному світі, з відсталою культурою і економікою, рішають про виключення члена — засновника, який нараховує 15 мільйонів душ!

Передбачення майбутнього завжди може спиратися тільки на досвіді минулого. Понад чверть сторіччя досвіду з комуністичними державами в Об'єднаних Націях диктує дивитись найбільш песимістично на будь-яку „конструктивну" ролю комуністичного Китаю в Раді Безпеки ОН. Наївними й ілюзоричними є надії на те, що комуністи взагалі можуть „змінитися" і, зокрема, що, приступивши до сім'ї народів в Об'єднаних Націях, зміняться китайські комуністи. Найбільш вірогідним і логічним є передбачення останнього амбасадора Вільного Китаю в ОН, що китайські комуністи поведуть „підривну роботу" в Об'єднаних Націях і доведуть цю установу до загину.

Не буде з цього великої шкоди для вільного світу. Це установа з первородним гріхом, яким стала роля СССР при її народженні і в пізнішому часі. Ніде правди діти, до збаламучення світової думки чимало причинився сам президент Ніксон заповіддю своєї подорожі до Пекіну: він одним махом перекреслив арґумент, що китайські комуністи — це узурпатори влади, агресори в Корейській війні і люди, нездатні до міжнародної співпраці. Президент Ніксон опинився у важкій ситуації, якої не розв'яжуть красномовні заяви. Найближчі дні - тижні будуть вирішними, як ЗСА пристосуються до нової ситуації, з мінімальною шкодою для себе і всього вільного світу. Покищо він — разом з Об'єднаними Націями — під враженням поразки.

ПОСЛАННЯ В СПРАВІ КИЇВСЬКО-ГАЛИЦЬКОГО ПАТРІЯРХАТУ

Високопреосвященним Митрополитам, Архиепископам, Єпископам, Духовенству і Вірним мир і благословення!

II Ватиканський Собор розбудив і двигнув наново у цілій вселенській Католицькій Церкві духовне життя, прибите війнами і спричиненим ним безладдям. Коли це відноситься до цілої Церкви, то зокрема до нашої і в Україні і на поселеннях. Вправді під гнітом безбожницьких переслідувань вона не могла і не може дати вислів своїм відновленим релігійним переконанням, то все ж таки наші вірні на поселеннях промовили в імені цілої нашої Помісної Церкви і всього народу. Передусім піднесена Архиепископським Синодом наша прадідна справа Київсько-Галицького Патріярхату на II Ватиканському Соборі викликала небувалий підйом духа, запал і ревність у всьому нашому народі і тим сконкретизувала й зосередила потугу наших церковних і народних змагань. У створенні Патріярхату ввесь народ побачив з'єдинення сил і скріплення народного організму та піднесену і усугублену живучість нашої Помісної Церкви. Богослуження, проповіді, збори, промови і письма занесли високу ідею і до найзатишніших і найвіддаленіших хат і родин та врили її глибоко в серце кожного віруючого українця. Мольби і благання, ухвали і рішення, прохання і звідомлення знаходили, очевидно, і на наших Архиепископських Синодах завжди сильний відгомін. Тому то наші Владики звернулися окремим письмом з дня 4 жовтня 1969 р. до Святішого Отця Папи Павла УІ, щоб Його Святість, на основі переданої влади і поручення II Ватиканського Вселенського Собору, завершив створенням Патріярхату нашу страдаючу Церкву як помісну в католицькій - вселенській Церкві, на зразок уже існуючих патріярхатів. Дискусії, доказування, переконування і сподівання оживлювали ввесь час очікування усього народу. На жаль, у міжчасі витворилися нові, неприятливі для нас церковні і політичні умовини, внаслідок яких Святіший Отець дав, наразі, відмовну відповідь. Для повного зрозуміння стану речей подаємо на іншому місці в цьому числі „Вістей з Риму" відручне Папське письмо в оригінальному латинському тексті і в українському перекладі*.

Не зважаючи на всі наведені арґументи і рації в папському письмі, ми вповні розуміємо і жаль наших вірних. Та все таки треба прийняти цю тимчасову відмову в дусі віри і підчинення, зі спокоєм і відданням Божій волі. Та водночас ми не повинні закладати рук, але далі провадити та розвивати як дотепер, а навіть усильніше наше церковне і народне життя в правних межах Верховного Архиєпископства, доки воно не буде завершене Патріярхатом, в глибокому переконанні, що все таки він стане дійсністю, бо сила Божої справи мусить взяти верх над усякими людськими перешкодами. В цьому намірені уділюємо Вам наше Архиєпископське благословення:

> Благословення Господнє на Вас. Того благодаттю і чоловіколюбієм завжди, нині і повсякчас на віки віків.

Дано при Храмі святих Сергія і Вакха в Римі
в храмовий празник 20/7 жовтня 1971 р.

Смиренний Йосиф
Верховний Архиєпископ і Кардинал

* Український текст цього листа був надрукований у „Свободі" з 28 вересня ц. р. — Ред.

Начальник Ансамблю пісні й танцю Київської Військової Округи нарікає на жидів і українців

Київ. — Начальник Ансамблю пісні і танцю червонопрапорної Київської військової округи М. Нижник виступив на сторінках органу „Товариства культурних зв'язків з українцями за кордоном" „Вісті з України" ч. 42/1971 з 14 жовтня із статтею „Провокатори та їх покровителі". У ній начальник посвідчив, що „тільки у 5-ох із 63 концертів, які дав під час гастролей у Англії наш колектив, актори і глядачі не ставали жертвами брудних провокацій": у театральних залях пускали чутки про підкладену бомбу, „з балкону у залю летіли димові шашки й ампули із сірководнем, антисовєтські листівки; поміж кріслами випускали сотні мишей; у залі ввесь час лунали вигуки, спрямовані на те, щоб зірвати концерти, обернути їх у антикомуністичні, антисовєтські мітинги". Начальник М. Нижник розповідає, що „під час гастролів палав готель, де зупинявся ансамбль, і театр, де ми давали концерт. Провідних солістів нашого колективу підбурювали просити в Англії „політичного притулку", при чім, у дію йшли залякування типу: „Якщо не залишишся тут, ми тебе викрадемо". У всіх цих і подібних „недружелюбностях" щодо совєтських артистів у військовій уніформі начальник М. Нижник обвинувачує невідомо кого, хоча твердить, що „наказ зірвати гастролі, залякати посланців совєтського мистецтва, перешкодити їх творчим контактам з англійською громадськістю дістали „борці за вільну ідею сіонізму" і українські буржуазні націоналісти". Він називає „надзвичайно серйозними" обставини, в яких доводилося виступати у всіх містах у Англії тому Ансамблеві совєтської армії з Києва.

БРИТІЙСЬКІ КОНСЕРВАТИСТИ ПЕРЕД ПОВАЖНОЮ ПРОБЛЕМОЮ

(Лондон (Р. Ч.). — Одною із найважливіших політично - економічних проблем Британії під теперішню пору є справа її приступлення до Европейського Спільного Ринку. У цій справі наставлення обидвох великих британських партій, консерватистів і лейбористів, в основному позитивне.

Але так в одній, як і в другій партії є фанатичні противники приступлення Британії до згаданого Ринку взагалі, а є й такі, що за приступлення, але не на тих умовах, на яких договорюється консервативний уряд із Шісткою — шістьма державами, що творять Спільний Ринок.

Такий самий стан у відношенню до Спільного Ринку також і в парляментарних репрезентаціях обидвох партій.

Головним арґументом усіх „анти" так по одній, як і по другій стороні є те, що коли Британія вступить до Спільного Ринку, то її суверенність буде обмежена.

Щоб консервативний уряд мав міцну основу для приступлення до Спільного Ринку, треба йому мати в парляменті солідну більшість під час голосування в цій справі. Тим часом уклад сил в Консервативній партії неприятливий для уряду Гітса. Опитування поміж послами, переведене і опубліковане в лондонському „Сандей Таймс" з 17 жовтня, виявило, що 30 послів Консервативної партії рішуче проти вступу Британії до Ринку, 11 ще „не рішені", а більше „проти", ніж „за".

З огляду на це вважали, що Гітс накаже обов'язкове голосування членам консервативної посольської репрезентації за вступлення. Але були побоювання, що „ребелянти" не послухають цього і таки будуть голосувати проти.

Ситуація для консервативного уряду дуже небезпечна, бо лейбористи під проводом голови опозиції Вільсона, а радше екзекутиви лейбористської парляментарної репрезентації, вирішили, що всі лейбористські посли мають голосувати „проти", і справа має бути остаточно вирішена на засіданні всієї лейбористської парляментарної репрезентації.

Але тут знову ситуація скомплікована. 60-70 лейбористських послів рішуче за приступлення Британії до Спільного Ринку на умовах, про які договорились консерватисти із державами Шістки, заявляючи, що коли б лейбористський уряд був при владі, то він прийняв би ці умови.

Вільсон і прихильники його становища уважають, що ці умови не відповідають тому, чого хотіла б осягнути Лейбористська партія у справі приступлення до Спільного Ринку.

Поміж послами Лейбористської партії, які є за приступлення Британії на умовах, визначених консерватистами, є такі посли, як Рой Дженкінс, колишній канцлер скарбу у лейбористському уряді, лорд Джордж Бравн і інші. Група лейбористських послів, що є за приступлення до Спільного Ринку, домагалася свободи послів голосувати у цій справі так, як їм їх знання та совість наказують, і напевно на засіданні лейбористської парляментарної фракції буде це своє становищі боронити.

У такій ситуації сенсацію викликала заява прем'єра Гітса, що у голосуванні над справою вступу Британії до Спільного Ринку, яке відбудеться в парляменті 28 жовтня, консервативні посли матимуть вільну руку голосувати так, як схочуть, партійна дисципліна їх зобов'язувати не буде.

Питання тепер, чи Вільсон, керуючись засадами „фер плей", дасть своїм послам вільну руку у цій справі, чи буде вимагати від них дисциплінованого голосування „проти".

Коли б лейбористські посли могли вільно голосувати, уряд Гітса в парляменті у справі приступлення Британії до Спільного Ринку одержав би велику більшість. А коли більшість буде зовсім невелика, мабуть, будуть розписані нові вибори до парляменту.

Цього Вільсон хоче.

В АРҐЕНТИНІ І ПАРАҐВАЮ ПОЯВЛЯТЬСЯ ПОШТОВІ ШЕВЧЕНКІВСЬКІ МАРКИ

Буенос Айрес. (М.Д.) — З нагоди відкриття Пам'ятника Шевченка в Буенос Айресі, що відбудеться дня 5-го грудня ц.р., заповідається випуск поштових Шевченківських Марок, які появляться двома окремими виданнями в кількох барвах та з належним мистецьким оформленням.

Перший випуск появиться в Буенос Айресі стараннями філятелістичного підприємства Мирослава Самоверського, яке з рамени Українського Інформативно - Видавничого Інституту видає відповідні марки і „бльок" з погруддям Шевченка в молодому віці. Окремо, видаються також Шевченківські конверти, як теж в день відкриття в домівці Централі „Просвіти" буде чинна відповідна „поштова естафета", яка буде штемплювати ці всі видання відповідною поштовою печаткою з профілем Шевченка та з датою офіційного відкриття його пам'ятника.

Другий випуск появиться як офіційна поштова марка Параґваю і буде першим поштовим шевченківським значком — виданим державою американського континенту та з уваги на українську тематику буде уважатися великою філятелістичною рідкістю.

Всіх українських філятелістів та всіх зацікавлених в тій справі. — просять звертатися на адресу: Estudio Filatelico, Casula ed Correo 22, Correo Central, Buenos Aires, Argentina..

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує інж. Лев Яцкевич

ЗУДАР З МАЙБУТНІСТЮ

Минулого року появилася на книгарських полицях З'єднаних Стейтів книжка „Фючер шок" пера Альвіна Тофлера, що є досі „бестселером" не тільки в Америці, але й в цілому західньому світі. Її змістом є драматичні зміни, що приносять з собою провісники нової, майбутньої доби і що частинно стають вже сьогодні дійсністю. Ті зміни заскакують нас своєю брутальною новизною, вульґарним стилем та формою нової технології, що, наче буревій, виривають з корінням освячені традицією інституції, ділянки промислу, етичні закони та форми і звичаї нашого щоденного життя. Але важливішим за самі зміни є шалена скорість, власне прискорення тих змін, що перетворюються на ту стихійну силу, вислідом якої є ментальна напруга та дезорієнтація великої частини сучасного суспільства.

Цей психо - біологічний стан Тофлер назвав недугою зміни. „Зудар з майбутністю" своїм змістом, не зважаючи на футуристичний заголовок, тісно зв'язаний з нашим щоденним життям, в якому автор, неначе в калейдоскопі, пересуває перед очима читача головні фактори тих змін і продукти щоденного вжитку, середовища, в яких мешкаємо, організації, які засновуємо, друзі, яких собі добираємо, та любов, яку плекаємо. Він описує барвистим стилем суперіндустріяльну економіку нашого найближчого завтра, майбутню форму родинного життя та розбиття суспільства на щораз дрібніші субкультури. Він показує нам врешті драматичний вплив усіх тих змін на стиль нашого життя та нашу здібність раціонального думання.

Якщо взяти до уваги, що „гомо сапієнс" існує приблизно 50,000 років, а тривання життя одного покоління дорівнюється 62-ом рокам, тоді людство нараховує щойно 800 поколінь, з яких 650 перших поколінь перебуло життя в печерах, 70 поколінь вміє читати і писати, 6 поколінь користується технікою друку, 2 останні покоління користуються електричним мотором, а більшу частину сучасних винаходів завдячуємо останньому 800-му поколінню.

Але найбільш характеристичним є те, що це останнє покоління поривае перший раз свої зв'язки з минулим людства, його традицією та основою його розвитку і добробуту. Маю тут на думці рільництво, що було досі основною базою людської цивілізації.

В Римській імперії 95% людей працювало в рільництві, тепер у тій ділянці працює яких 15% економічно активного населення світу, а в нашій новій батьківщині. Америці, тільки 5% населення є хліборобами, які, проте, спроможні прогодувати не лише 200 мільйонів власного населення, але й коло 100 мільйонів голодних людей у широкому світі.

Ця революційна зміна стала дійсністю внаслідок розвитку індустрії та механізації ручного виробництва. Ми є свідками нечуваного соціяльного феномену в ЗСА, де населення зуміло уперше в історії людства впродовж одного покоління скинути не тільки ярмо рільничої, але й робітничої праці, даючи почин народженню економіки обслуги.

Слідом за Америкою пішли інші технічно розвинені країни, такі, як Швеція, Англія, Бельгія, Голляндія та Японія. По 10,000 роках домінації рільництва, 200 роках домінації індустрії, ми вийшли на шлях суперіндустрії. Різницею між попередніми і нашим поколінням є експансивна скорість усіх тих змін, що завдяки модерним комунікаційним засобам проникають в усі закутини нашої плянети за нечувано скорий час.

Більшість людей під технологією розуміє гуркіт станків чи дим сталеварень, але суттю технології є не лише фабрики та машини. Бо, наприклад, винахід ярма у середньовіччі викликав не менший переворот у рільництві, як Бессемерова грушка в індустрії кілька сторіч пізніше. Основою модерної технології є скорість, з якою нові винаходи додержують ходи новій, динамічній добі нашого покоління. Найбільш драматичним прикладом цієї скорости можна вважати поступ у транспорті, увінчанням якого є висад астронавтів на Місяці.

Якщо технологію порівняти з рушієм, тоді його пальне слід порівняти зі знанням, яке зробило найбільший поступ з винаходом друкарської техніки Ґуттенберґом. Перед 1500-им роком кількість книжок, що появлялася в Европі, не переходила одної тисячі на рік. У 1950 р., тобто через 450 років, ця цифра піднеслася до 120,000, а тепер щоденно появляється 1000 нових книжок.

Мешканці нашої плянети розподілені не тільки на основі рас, релігій чи ідеологій, але й на основі їх способу заробітку чи прожитку. І так, декілька відсотків усього людства живе ще й досі з ловецтва та риболовства, так, як їх предки тисячі років тому. Але переважна більшість населення (приблизно 70%) живе з рільництва, в основі тим самим життям, що ним жили його предки сотки років тому.

Одна четвертина людства живе вже з промислу, у висліді механізації праці і високої освіти. Це люди теперішнього. Але декілька мільйонів людей у таких великих містах, як Ню Йорк, Лос Анджелес, Лондон, Амстердам

(Закінчення на стор. 4-ій)

ІЗ СВІДЧЕНЬ ІБРАГІМА

(11)

Вони викрадали людей із Парижу і Західньої Німеччини, викрадали із Швеції, навіть із З'єднаних Стейтів Америки. У 1957 році в Австрії була заарештована група викрадачів, їх судили і дали їм якісь реченці покари. А ті, що викрадали людей із Америки і інших країн, обійшлись безкарно.

І ось у висліді у нас в таборах можна було почути і англійську, і французьку, і німецьку мови впереміш з російськими матюками. Серед тих людей були й дуже милі люди, і неприємні, але я ні одного не зустрів, кого викрали б дійсно за діло. Скільки разів я їх не розпитував, скільки не намагався вникнути в таємницю тих викрадень, завжди натрапляв на явну помилку КҐБ.

Ось, для прикладу, такий випадок. У Парижі жили два хлопчини, що виховувалися в російській родині. В 1945 році в Парижі було багато совєтських офіцерів. Ті хлопці — одному було 17, а другому 19 років — вирішили вдосконалити своє знання російської мови. Вони роздобули десь совєтську уніформу і, вбравшися в неї, познайомилися з якимись совєтськими командирами і пішли з ними пиячити в ресторані. А прокинулись вже на Луб'янці, в Москві. Мов крізь туман, вони пригадували, що сиділи в ресторані, що їх чимось поїли . . . У Москві виявилось, що ці брати не мали ніякого відношення до совєтської армії, а вивезли їх тому, що вважали за дезертирів. Ну, хоч помилка і виявилась, але на всякий випадок вислали їх на 25 років на Воркуту. Один із тих братів загинув, а другий живе тепер у Франції.

Бачив я багато чужинців-робітників і службовців, які не мали жадного відношення ні до шпигунства, ні до будь-яких таємних справ. Бачив одного американця, який дійсно мав під час війни якесь відношення до протинімецької розвідки, але коли війна закінчилась, відійшов від розвідки і відкрив у Відні торговельну фірму. Його також на всякий випадок забрали, також сидів з нами. Тепер він у З'єднаних Стейтах.

Отаким чином люди із-за кордону потрапляли до совєтських таборів. І ми думали, коли в 1956 році їх депортували до Европи й Америки, яку дурницю робить совєтська влада: адже вони все розкажуть про табори, і люди на Заході будуть знати про той жах. Але ми гірко помилялись! Ті люди, вернувшись додому, говорили, звичайно, про табори, але хто, крім рідних, їх почув?

Отже, основна маса людей на Заході нічогісінько не знає про ту систему таборів примусової праці! Не знає про те, що там і тепер працюють по 10-12 годин денно, не знаючи відпочинку, харчуються, як останні жебраки — відпадками капусти, гнилою картоплею, ніколи не бачать товщу, вітамінів.

Наведу вам ось хоча б такий приклад. У 1965 році, „зашрубовуючи" режим ,совєтська адміністрація дійшла вже до такої крайности, що ті маленькі, на один-два квадратових метри городчики, які ми робили для себе, нищила, виривавочи цибулю і картоплю. Там нас китайці вчили садити картоплю в глибоких ямах, пересипаючи її верствами землі ,садити огірки в бочках, підвішуючи їх у повітрі. І ось вночі з'явилися в таборі трактори і всі оті городики знищили своїми гусеницями.

Люди в таборах голодують, живуть у напівrозвалених бараках ,мерзнуть взимку. Працюють на каторжних роботах. Для прикладу — цегельня у Мордовії, де я працював впродовж року. Цеглу виготовляли там так само, як в Єгипті за фараонів, якщо судити за рисунками двох з половиною чи й тритисячолітньої давности: глину викопують лопатами, замішують вручну, забивають у форми молотками і сушать на стелажах, а потім випалюють в саморобних печах, викопаних у землі. Все це робиться з-під палиці, зі страшним напруженням сил, бо невиконання норми означає позбавлення останнього шматка хліба.

Зі мною сидів один український хлопець, дуже мила людина, Павлик. І ось цей Павлик везе тачку з глиною, а назустріч іде начальник режиму і каже: „От ти навіть тачку везеш з антисовєтським виглядом" . . .

А що можна сказати про таборову охорону? Охорона — це ж росіяни, українці, латиші, і вони знають, що в'язні це їхні земляки, і могли б до них відноситись хоч трохи краще, — та де там! Конвоїри поводяться страшенно грубо, людей на етапах б'ють, кидають обличчям у багно, змушують годинами лежати в снігу, на морозі; і люди приходять з етапів обморожені, побиті. Конвой іноді доходить до страшного садизму. Наприклад, прив'язують улітку голу людину до дерева в тайзі, віддаючи її на поталу малим комахам, що звуться „ґнус": вони буквально з'їдають людину. „Ґнус", завбільшки з голівку шпильки, прокушує в тілі дірочку і впускає в неї отруту. Тіло починає опухати. І ось у людини, якщо її вкусить 10-15 таких комах, обличчя обертається в якусь безформну кулю. Я сам бачив ,як охоронці прив'язували одного голого в'язня за якусь незначну провину до дерева, і його настільки роз'їла та мошка, що через кілька днів він помер у лікарні.

Коли вже мова про лікарні, то це місця, куди привозять людей уже фактично в безнадійному стані. Там люди здебільша доживають свої останні дні. Відношення до хворих мало чим відрізняється від відношення конвою до здорових в'язнів. Там постійно намагаються тобі докоряти, що ти потрапив до лікарні тому, що не хочеш працювати. Ліків ніяких не дають, а при всяких хворобах дають таблетки проти болю голови. Лікарі заявляють хворим: „Ви повинні пам'ятати, що я передусім офіцер КҐБ, а потім уже лікар". Є, звичайно, в'язні-лікарі наші, іноді фельдшери. Вони ,як правило, кращі, ніж ті лікарі-каґебісти, але їх змушують відноситись до в'язня не так, як мало б бути. Правда, я зберіг спогади про деяких надзвичайно гуманних лікарів-в'язнів. Це були дуже добрі люди, які багато допомагали нам у біді. Але вони довго не втримувалися в лікарнях: оперуповноважені звичайно викидали їх з тієї праці. Щождо санітарів, то це, як правило, вибрані оперуповноваженим люди, які доносять на в'язнів і допомагають йому слідкувати за „порядком" у лікарні. Це фактично не санітари, а „стукачі".

Думаю, що вам буде цікаво почути про зміни контингенту в таборах ув'язнених. Якщо я застав у таборах людей, які мали якесь відношення до війни або ж сиділи там з 1938 року, то пізніше з'явились цілком інші люди: прибули офіцери, вояки, суворовці. Ви могли побачити там університетських професорів і письменників, які опинилися в положенні „ворогів народу". Звичайно, охорона таборів, передаючи пост на сторожовій вежі, заявляє: „Пост для охорони ворогів народу здав!" І ось до „ворогів народу" потрапили комуністи, комсомольці, студенти, офіцери, солдати, тобто люди, які складають ту саму народну масу, на якій тримається та країна, ту масу, яка працює, вчиться, служить. На мою думку, це дуже показовий факт.

(Далі буде).

Виставка мистецької жіночої творчости

Відкриття традиційної вже, за чергою XV Виставки Мистецької Жіночої Творчости, організованої культурно-освітнім рефератом 64-го Відділу СУА, відбудеться в приміщеннях Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку в неділю 31-го жовтня ц. р. о год. 1-ій по полудні. Виставка триватиме до 14-го листопада ц. р. і буде доступна для оглядання в п'ятниці від 6-8 год. вечора, в суботи й неділі від год. 12-7. У виставці візьмуть участь понад двадцять мистецько обдарованих жінок, здебільша молодих сил і талантів, твори яких оцінило жюрі в складі мистців-малярів — Я. Гніадовського, З. Онишкевича й П. Холодного.

Виставка проходить під кутом ювілейних святкувань Василя Стефаника і з тієї нагоди напередодні її закриття в суботу 13-го листопада ц. р. відбудеться підготовлений культурно освітнім рефератом Відділу вечір на пошану цього визначного майстра писаного слова.

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА НЮ ЙОРКУ
ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ
— влаштовує —
в неділю, 31-го жовтня 1971 року, в год. 4-ій по полудні
в залі WASHINGTON IRVING HIGH SCHOOL
17th Street and Irving Place, New York, N.Y.

ЛИСТОПАДОВУ АКАДЕМІЮ

присвячену

53-им РОКОВИНАМ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ

ПРОГРАМА:

Святочне відкриття — Адв. Р. Гутлевич; Доповідь — А. Ластовецький; Солісти: Т. Лихолай — сопрано; Л. Рейпарович — баритон; при фортепіяні проф. І. Соневицький; КВАРТЕТ БАНДУРИСТІВ — І. Івашко, В. Юркевич, М. Біленький, Р. Левицький; мистецьке слово — О. Шкафаровська.

БОГОСЛУЖБИ В НАМІРЕННІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ
та
ПАНАХИДИ ЗА ПОЛЯГЛИХ ГЕРОЇВ

в усіх Українських Церквах Великого Ню Йорку, зокрема в Церкві св. Юра, о год. 12-ій в полудне. Співає Хор ім. Митрополита Андрея Шептицького.

•

До участи в тих Святкуваннях запрошуємо молодечі, комбатантські, жіночі, братські та інші організації. Просимо прибути на Богослужби із прапорами. Заходом ОбВУА буде переведена збірка на „ДАР УКРАЇНСЬКОМУ ІНВАЛІДОВІ"

КОМІТЕТ

НЕДІЛЯ, 31-го ЖОВТНЯ 1971 р. год. 2:00 по пол.

МИСТЕЦЬКІ ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ ШЕЙФЕР ЛІГИ (Мейджор Див.)

HUNGARIAN CITY CLUB FIELD
Port Reading Avenue
Woodbridge, N.J.

Чорноморська Січ I — Італієнс (Бавнд Брук)
Передзмаг — год. 12:00
Чорноморська Січ II — Джерзі Бразіл

МИСТЕЦЬКІ ГАКІВСЬКІ ЗМАГАННЯ „ЧОРН. СІЧ" — CANADIANS
у четвер, 28 жовтня, в год. 6:30 веч. на арені Iron Bound, Newark, N.J.

Увага! ЧИКАҐО й ОКОЛИЦЯ! Увага!
УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ
12-ий ВІДДІЛ в ЧИКАҐО, Ілл.
запрошує усе Українське Громадянство Чикаґо і околиці на

ВИСТАВКУ КАРТИН
МИСТЦЯ
ЯРА ПЛАВЮКА

яка відбудеться
в ҐАЛЕРІЇ „ЛЕВИ" при 2353 В. Чикаґо Аве.
в днях:
П'ятниця, 5-го листопада ц. р. від год. 8-10 вечором
Відкриття: Слово про Мистця виголосить мистець-маляр Михайло Дмитренко.
Субота, 6-го листопада ц. р. від год. 10 рано до 9 веч.
Неділя, 7-го листопада ц. р. від год. 10 рано до 7 веч.
ВИСТАВЛЕНІ КАРТИНИ ДО НАБУТТЯ.

Увага! Філядельфія й околиця! Увага!
УКРАЇНСЬКІ КОМБАТАНТСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ та ЧОЛОВІЧИЙ ХОР „ПРОМЕТЕЙ"
під патронатом
ВІДДІЛУ УКА у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.
— влаштовують —
в суботу, 30-го жовтня 1971 року
год. 6:30 вечора

ГОСТИННИЙ КОНЦЕРТ ХОРУ „ДУМКА" з НЮ ЙОРКУ

присвячений

ЛИСТОПАДОВИМ РОКОВИНАМ

Диригент: Проф. ОЛЕКСАНДЕР БЕРНИК
При фортепіяні:
Олександер Омельський — Оксана Куйбіда
Авдиторія: BENJAMIN FRANKLIN HIGH SCHOOL
Broad and Green St.
Програмки — білети вступу можна набути в крамницях: „Оріон", „Космос", п. Лукасевичів або перед Концертом при вході на залю.

64-ий ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
— влаштовує —

XV МИСТЕЦЬКУ ВИСТАВКУ ЖІНОЧОЇ ТВОРЧОСТИ

що відбудеться
в неділю, 31 жовтня, о год. 1:00 по пол.
в ҐАЛЕРІЇ УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ
149 — 2-га Авеню в Ню Йорку
В суботу, 13-го листопада, о год. 6-ій вечора відбудеться ДОПОВІДЬ пані ОКСАНИ ШАВЕЗ — „Взаємовідношення між музикою і мистецтвом".
Виставка буде відкрита від 31 жовтня до 14 листопада 1971 р. В суботи і неділі від год. 1 до 7 веч., в п'ятниці від год. 6 до 8 веч.

11-ий ВІДДІЛ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ та ВІДДІЛ ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ в ЙОНКЕРСІ, Н. Й.
— влаштовують —

ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 30-го жовтня 1971 року
в залі
Українського Народного Дому
при 301 Palisade Avenue, Yonkers, N.Y.
До танців грає оркестра „ОГО-ОГО" Осипа Головацького
Початок о год. 8:30 вечора
ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТИ ЗАПРОШУЄ
КОМІТЕТ

ОБ'ЄДНАННЯ ПРИХИЛЬНИКІВ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ УКРАЇНИ — ВІДДІЛ в НЮАРКУ, Н. Дж.
— влаштовує —

ЖИВУ ГАЗЕТУ

в суботу, 30-го жовтня 1971 року
в залі Чорноморської Січі
при Сенфорд Евеню, Нюарк, Н. Дж.
УЧАСНИКИ:
Роман Борковський — „Культура чи протикультура". (До проблем одного аспекту сучасної американської кризи).
Йосип Гірняк — читає спомин в'язня совєтських концентраційних таборів Аврама Шифріна про Михайла Сороку.
Роман Купчинський — „Нова українська національна свідомість".
Мирослав Прокоп — „Росія, Китай і Україна".
Ростислав Хом'як — „Україна — морська нація?"
Богдан Чайківський — „Україна на порозі після індустріяльного суспільства".
Модератор Живої Газети — Григорій Кузьма.
Запити і дискусія.
Початок о год. 6:30 веч.
УПРАВА ВІДДІЛУ

Увага! Увага!
ЗАХОДОМ
Управ Окружних Комітетів Відділів УНСоюзу ПЕНСИЛЬВЕНІЙСЬКОГО СТЕЙТУ
Округ: Філядельфійської, Лігай-Велійської — Аллентавн, Вілкіс-Берської, Скрентонської і Басейну Твердого Вугілля — Шамокін
відбудуться
в неділю, 31-го жовтня 1971 року
в Мотелі „Наталія" в Лігайтоні, Па.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ УПРАВ ОКРУЖНИХ КОМІТЕТІВ

Початок о год. 2-ій по пол.
До участи в нарадах зобов'язані всі Члени Управ вище заподаних Округ.
В нарадах візьмуть участь Члени Головного Уряду УНСоюзу.
ЗА ПІДГОТОВЧИЙ КОМІТЕТ ЦИХ НАРАД:
АННА ГАРАС, голова — ГАЛИНА СЛОВІК, секретар

Літературний вечір в честь Лесі Українки в Сиракюзах, Н.Й.

Ювілейний Комітет для відзначення 100-річчя з дня народження Лесі Українки в Сиракюзах закінчив свою успішну цілорічну працю, влаштовуючи дня 26-го червня ц. р. свою останню імпрезу, а саме літературний вечір. Про дві інші імпрези було вже давніше звідомлення в нашій пресі. Сьогодні коротко згадаємо про літературний вечір. Була це справді культурна і гарна імпреза, з неперевантаженою програмою, яка в цілому робила дуже додатне враження.

Розпочався верір мелодеклямацією до слів Лесі Українки: „Мрії в бурю" — в музичному обробленні О. Залеського, яку виконала прекрасно відома на нашому терені рецитаторка мистецького слова п. Валя Гурська. Фортепіянову партію виконала п-на П. Грипа. Доповідь на тему: „Національна проблема в творах Лесі Українки" виголосила п. Я. Томич із сусідньої Ютики. Сказати щось цікавого і нового на цю тему, беручи до уваги її широке і всестороннє опрацювання в нашій літературі, є досить тяжко. Доповідачка одначе вправно заволоділа над широкою темаю і упоралася блискуче над обширним матеріялом, як також кинула кілька цікавих і оригінальних думок.

Милу несподіванку приявним зробила своїм виступом п. Мотрія Богатюк, виконуючи дві пісні: „Геть те думи", музика Білогруда, і „Місяць на небі", муз. Надеменка. Це був, здається, перший виступ М. Богатюк перед нашим громадянством як солістка і він подобався. При фортепіяні була Орися Цибрівська. Оксана Сеник завсіди виконує свої декламації чи рецитації дуже добре, і цим разом рецитувала твір Лесі „І ти колись боролась мов Ізраїль"-чудово. Уривок з драми Л. Українки „Бояриня" бездоганно відчитали: Оксана Федорович, Люда Кравченко і Михайло Середович. В заключному слові голова Ювілейного Комітету Марія Логаза зупинилась коротко над ювілейними святкуваннями в честь Лесі Українки на Батьківщині й в широкій діяспорі — та кинула жмут цікавих і актуальних думок, як можна справді цього року гідно відзначити цю замітну річницю.

М. С.

У Городищі встановили пам'ятник Семенові Гулакові-Артемовському

Київ. — За згодою міністерства культури Української ССР „16 жовтня в урочистій обстановці відкрито пам'ятник уродженцеві Городища, видатному українському композиторові і співакові, авторові безсмертної опери „Запорожець за Дунаєм" С. С. Гулакові - Артемовському", повідомила „Радянська Україна" з 17 жовтня. На мітинг прибули жителі районового центру Городище, Черкаської области, і сусідніх сіл, міністер культури УССР Р. Бабійчук, композитор Г. Майборода та ін. На відкритті пам'ятника була присутня авторка проєкту скульптор Галина Кальченко. Пам'ятник являє собою високий частково здеформований чотирокутний п'єдестал у формі колони, з вирізьбленими на ньому барельєфами — героями опери „Запорожець за Дунаєм", на якому встановлено бюст композитора. Навколо пам'ятника, що стоїть напроти одноповерхових хатин, немає огорожі, росте там кілька дерев. Гулак-Артемовський був співаком - солістом опери у Петербурзі, був товаришем Тараса Шевченка, та був першим творцем української національної опери, коли не враховувати опер Д. Бортнянського, написаних раніше, в Італії, і на не українську тематику.

ПРОЄКТ НАГРОБНИКА
який буде поставлений на могилі відомого археолога
бл.п. проф. ЯРОСЛАВА ПАСТЕРНАКА

Проєкт виготовив Мирон Левицький, використовуючи мотив плоскорізьби княжого лицаря у збруї з розкопів проф. Я. Пастернака в Пліснеську біля Золочева.

Закликаємо Громадянство складати пожертви на пам'ятник так відомого і заслуженого науковця на адресу

"BUDUCHNIST" CREDIT UNION LTD.
Account No. 3261
140 Bathurst St., Toronto 2 B., Ont., Canada

В найближчому часі проголосимо список жертводавців.

КОМІТЕТ БУДОВИ ПАМ'ЯТНИКА

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ УНСОЮЗУ — ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ
повідомляє, що
в сороковий день смерти Члена Управи Округи і довголітнього Секретаря 422-го Відділу УНС у Філядельфії, Па.

сл. п. Інж. ТИХОНА ТЕЩУКА

в неділю, 31-го жовтня 1971 року
о год. 11:30 буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА ПАНАХИДА
в Катедральному Храмі
СВ. КНЯЗЯ ВОЛОДИМИРА
при 6740 Н. 5-ій вулиці в Філядельфії, Па.

Панахиду відслужить о. Мітрат Стефан Біляк — декан Філядельфійського Деканату.

До участи в Панахиді запрошується Родину Покійного, Парафіян св. Князя Володимира, всіх Урядовців Відділів УНС, Членів Управи Відділу УККА, Приятелів і всю Союзову Громаду, як з Філядельфії так і околиці.

ЗА ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ:
Д-р ВОЛОДИМИР ҐАЛАН, Почесний Голова — СТЕПАН ГАВРИШ, Голова
ІВАН ДАНКІВСЬКИЙ, Касир — ПЕТРО ТАРНАВСЬКИЙ, Секретар

Українці в Швайцарії вшанували роковини Листопадового Зриву і Василя Стефаника

В неділю 17-го жовтня 1971 р., відбулася в Цюріху святкова зустріч українців у Швайцарії, за такою програмою:

Врочиста Служба Божа з нагоди Празника Покрови, що її відправив українською мовою о. шамбелян д-р Мирослав Марусин.

По Богослужбі влаштовано спільний обід у просторій залі готелю „Кроне", прикрашеній тризубом з вишивками й портретом письменника Василя Стефаника, а опісля приступлено до проведення святкування в такому черґуванні:

Привітальне слово голови Управи Об'єднання Українців у Швайцарії — інж. І. Лучишина; д-р Михайло Качалуба виголосив доповідь про Листопадовий Зрив у Західній Україні 1918 р.; Любов Льорі-Деркач продеклямувала вірш „Листопад" — авторства Лідії Тимошенко; спів тріо: Наталії Руґлі-Кремповської, Ані Ґерґель і Аліси Михайлишин — „Гей там у Вільхівці" — музика А. Рудницького, народна пісня: „Місяць на небі", акомпаньямент д-ра О. Нижанківського; „Український Лев", Василя Симоненка — продеклямував Михайло Корибанич; дует п-ва Тамари й Степана Кощуків—„Віє вітер у чистому полі", народна пісня. Акомпаньямент Олександра Сірого; доповідь інж. Михайла Єреміїва — „У століття народження письменника Василя Стефаника — його життя і творчість"; попурі з фіналу опери „Запорожець за Дунаєм" у виконанні мішаного хору і солістів: Наталії Руґлі - Кремповсько, Тамари Кощук і Олександра Сірого. Акомпаньювала М. Оберґфель.

Вся музична частина програма була проведена під мистецьким керівництвом Наталії Руґлі - Кремповської. Конференсієром був інж. Михайло Гаврилюк.

І. Л.

ШКІЛЬНИЦТВО В МЮНХЕНІ

Мюнхен. — Це місто є не лише осідком для „старих", вищих українських наукових осередків та шкіл. У Мюнхені працює маленька Українська Суботня Школа і при ній — Садочок. Вони приміщені в будинку Апостольської Екзархії, де Владика Платон подбав про всі можливі удогіднення, включно з городом для розваг дітей. Минулого навчального року в школі було 25 учнів, у Садочку — 6, тепер їх трохи більше. Майже всі діти добре говорять українською мовою, радо вивчають пісні, танці, а старші — коротку історію України, Закон Божий, географію та ін. предмети. Діти під проводом вчительок влаштовують свої святкові програми, в тому й для батьків.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
З смутком повідомляємо про несподівану смерть 23-го жовтня 1971 року

ВАСИЛЯ ШЕРЕЯ

довголітнього члена Фундації Академії.

•

Дружині Покійного п. Ганні Шерей, висловлюємо глибоке співчуття.

УПРАВА УВАН у США

КОМІСІЯ УВАН ДЛЯ ВИВЧЕННЯ І ПУБЛІКАЦІЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ СПАДЩИНИ ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА

З глибоким жалем ділимося сумною вісткою про раптову смерть, на 68 р. життя, активного громадського і культурного діяча, щедрого жертводавця й основоположника Фонду Винниченка при УВАН

ВАСИЛЯ ШЕРЕЯ

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

•

Дружині Покійного — Ганні Шерей, висловлюємо наше глибоке співчуття.

ЛІТЕРАТУРНО-ДОПОМОГОВИЙ ФОНД ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 23 жовтня 1971 р. несподівано помер на удар серця Син нашої Зеленої Буковини, активний співробітник, порадник і щедрий жертводавець Письменницького Літературно-Допомогового Фонду „Слово"

ВАСИЛЬ ШЕРЕЙ

•

Схиляємо низько свої голови перед прахом Покійного.

•

Дружині Його — Ганні Шерей, висловлюємо наші глибокі співчуття.

УКРАЇНСЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ КОЗАЦТВО „ЗАПОРОЖЕ", НЮ ЙОРК
з глибоким смутком повідомляє своє Членство та Українське Громадянство, що 23-го жовтня 1971 р. несподівано помер, на 68-му році життя
ЙОГО ДОРОГИЙ ПОБРАТИМ

сл. п. ВАСИЛЬ ШЕРЕЙ

член багатьох суспільно-громадських організацій в Чернівцях, на Буковині та на еміґрації.

ПАНАХИДА — в середу, 27-го жовтня 1971 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в четвер, 28 жовтня 1971 р. о год. 9-ій ранку з похоронного заведення до Катедри св. Володимира при 160 Захід 82-га вулиця і опісля на Український Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

•

Горем прибитій Дружині і Родині Покійного, висловлюємо наші щирі співчуття.

СТАРШИНА

Замість квітів на могилу
бл. п. Ольги КВАСНИЦІ
складаємо 20.00 долярів
на „Церкву в Потребі"
Родини КУЛЬЧИЦЬКИХ і ВОЙЧУКІВ

Замість квітів на могилу
бл. п. ОЛЕКСАНДРИ МЕТЕЛЬСЬКОЇ
складають 20.00 долярів
на Фонд „Церква в Потребі"
Ірина КАШУБИНСЬКА
Стефа і Роман ЦЕҐЕЛЬСЬКІ

Замість квітів на свіжу могилу
Дорогого і Незабутнього Товариша
св. п. мґр. ОСИПА МОСКАЛЕВИЧА
складаю 15.00 долярів
на Фонд „Церква в Потребі".
•
Опечаленій Родині Покійного висловлюю щире співчуття.
Іляя ШКІЛЬНИК з Дружиною

Замість квітів на могилу
бл. п. інж. ТИХОНА ТЕЩУКА
складаємо 10.00 долярів
на Хрест-Пам'ятник в Бавнд Бруку, Н Дж.
•
Шановній Родині Покійного, складаємо сердечні співчуття.
Марія і Христина БЛАЖЕНКО

ЦІЄЇ СУБОТИ Й НЕДІЛІ ВІДБУДУТЬСЯ В РИМІ УКРАЇНСЬКІ ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

лення складають свої пожертви.

В будинках при церкві, яка є не тільки церквою для українців, подібно як багато інших народів мають свої національні церкви в Римі, але й осередком, в якому будуть міститися парохіяльні уряди, Музей У.К.У. та деяке число кімнат для переїжджих гостей. Під Музей віддано в цілості два поверхи, третій і четвертий, разом тридцять п'ять кімнат.

Музей міститиме виставку образів мистців цього століття та зразки релігійного й народного мистецтва з минулих і нашого століття. Музей має вже зареєстрованих понад п'ять тисяч експонатів. Остаточне його оформлення потриває ще деякий час.

∵

У цьому самому виданні „Вістей з Риму" поміщено Послання Верховного Архиєпископа в справі Київсько-Галицького Патріярхату, яке друкуємо на 2-гій сторінці в цьому числі.

Брежнєв і Помпіду нараджуються про тісніші зв'язки Франції з СССР

Париж. — Перший секретар компартії СССР Леонід Брежнєв перебуває далі у Парижі й переводить час однаково на нарадах з президентом Жоржом Помпіду, як на різних прийняттях та оглядинах міста. Хоча ті французько-совєтські розмови засекречені, проте преса твердить, що Брежнєв хотів би підписати з Францією пакт приязни, а Помпіду хоче обмежити поправу взаємин Франції з СССР до договору, за яким обидва уряди будуть періодично нараджуватися про кожночасну ситуацію, особливо в хвилинах загрози для миру. Французький президент буцім-то висловився в принципі прихильно про паневропейську конференцію безпеки, на скликання якої Совєти вже давно наполягають ,але ставить за передумову реалізацію всіх точок порозуміння щодо Берліну: покищо східньо-німецькі комуністи все ще зволікають із своєю згодою і переговори у цій справі між урядами поділеної Німеччини продовжуються. Французькі комуністи стараються при кожній появі Брежнєва на публічних місцях виявляти йому свій „ентузіязм", але поліція все одно не злагіднює своєї риґористичної охорони Брежнєва. Арештовано 23 особи, які привітали Брежнєва ворожими окликами, коли той складав вінок на могилі Невідомого Вояка. Західні коментатори стверджують, що відвідини Брежнєва у Франції не тільки відновили бажання французів закріпити мир наближенням до СССР, але й пригадали їм інвазію Совєтів до Мадярщини і Чехо-Словаччини з безвартністю формули про „невтручання у внутрішні справи".

Виставка картин мистця Северина Борачка

Северин Борачок: „Відпочинок" (мозаїка)

В приміщенні Пластового Дому, а частково і Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку відбувається виставка картин мистця Северина Борачка. Цей мистець належить, як зрештою і більшість наших малярів-мистців, до тих, що творили і пробивалися в невідрадних життьових обставинах. Не зважаючи на те, він збагатив своїми численними творами нашу культурну скарбницю та створив, а почасти, не дивлячись на свій поважний вік, ще і далі творить — справжні, своєрідні й ориґінальні перлини в нашому культурно-творчому житті. Завдячуючи його братові, теж малареві пл. сен. Мар'янові Борачкові, маємо небувалу, бо дуже рідкісну нагоду, подивляти тут в Пластовому Домі мистецькі твори Северина Борачка. Маємо можливість оглянути кільканадцять творів виїмкової малярської культури мистця, що вже виставляв свої твори в різних містах Европи, в Канаді, тут в Америці, і ось виставляє їх в Ню Йорку — при допомозі Станичної Пластової Старшини на чолі з пл. сен. Романом Рогожою та Михайлом Савицьким.

Ця виставка Северина Борачка — вже друга подібного роду виставка в новому перебудованому приміщенні Пластового Дому. Першою з них — була виставка картин Василя Кричевського, що відбулася завдяки Ользі Соневицькій, весною цього року.

Будучи, готовими завжди сприяти, в рамках своїх скромних можливостей, нашому культурно-мистецькому світові, пластові пороги і приміщення і надалі будуть для наших мистців гостинними.

Усі мистецькі виставки нашого мистця Северина Борачка мали великі успіхи. Їх оглядали численні відвідувачі, зокрема наша молодь. Висловлюємо нашу надію, що й Ню Йорк привітає виставку Северина Борачка тепло, позитивно і численними відвідувачами. Виставка відкрита: кожного дня від год. 5-8 увечері, в суботу в год. 10-ій рано до 12-ої і від 3-ої до 5-ої по пол., в неділю від 10-ої рано до 8-ої увечері.

Пластовий дім знаходиться при Другій евеню число 144 (ріг 9-ої вул.). Останній день виставки — це неділя 31-го жовтня.

П. Дорожинський

ЗУДАР З МАЙБУТНІСТЮ

(Закінчення зе стор. 2-ої)

чи Токіо, живе вже життям майбутности і творить міжнародну групу суспільства нашого найближчого завтра.

Це — провісники суспільства суперіндустріяльної доби, що поповнюється та вирощується на наших таки очах. Чим вони різняться від нас? В першій мірі вони багатші, рухливіші та краще освічені, як ми. А що найважливіше, вони живуть довше за нас, бо живуть скорішим життям, як люди довкруги них.

Характеристику цих людей дуже влучно схопив автор музичної комедії, що пройшла з величезним успіхом в театрах цілого світу — „Затримай світ, я хочу висісти", в якій представлений конфлікт між двома ґенераціями, що одна одну не розуміють. Бо старша ґенерація консервативна, і для неї світ пливе повільним, усталеним руслом. Їй доволі важко, а то й неможливо зрозуміти і достосуватися до нового світу.

Такий самий конфлікт зарисовується поволі між українською еміґрацією, що не може часто зрозуміти своїх дітей, своїх внуків та правнуків. Крива технологічного поступу впродовж останніх 10,000 років становила майже позему лінію — тепер вона неждано перейшла у вертикальну лінію. Немає сумніву, що з цієї причини людство не загине, але життя найближчого майбутнього не буде подібне до нашого.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

АНГЛІЙСЬКІ ВОЯКИ ВБИЛИ у Белфасті, столиці Північної Ірляндії, дві молоді жінки, з яких одна була матір'ю 4-ох дітей, ніби у відповіді на стріли, що впали з їхнього авта. Внаслідку тієї події посилився терор ірляндської католицької меншини у Північній Ірляндії.

СОВЄТИ ОФІЦІЙНО ЗАПРОТЕСТУВАЛИ окремою нотою проти стріляння снайпером з будинку Гантер-коледжу в Ню Йорку до совєтської місії при Об'єднаних Націях. Віце-міністер Василій Кузнєцов вручив ноту протесту амбасадорові ЗСА у Москві Джекобові Бімові, який перебував у нього 15 хвилин. Арештованого у Ню Йорку 19-тирічного студента рабінату Ізаака Ярослововіча, який буцім-то купив був той далекобійний кріс, звільнено тимчасово за кавцією 25.000 дол.

ВЕРХОВНИЙ СОВЄТ СССР ЗІЙДЕТЬСЯ на наради 24 листопада ц. р. Напередодні відбудеться засідання Центрального Комітету компартії СССР. Предмет нарад: нова господарська 5-тирічка 1971-1975.

НАД ПІВДЕННИМ В'ЄТНАМОМ ПЕРЕЙШОВ тайфун. Вітер віяв із силою 140 миль на годину. Було багато жертв у людях, між ними й вояків.

НА ЗАСІДАННІ КОМІСІЇ КНАППА в Ню Йорку, яка досліджує хабарництво серед поліції, виступив з показаннями поліцай на прізвище Вілльям Філіпс. Він признався до вини, що сам брав яких 20 долярів денно хабарів, коли мав поліційний нагляд в районі Гарлему. Він сказав, що поліцаї „доробляють" собі по якій тисячі місячно, беручи хабарі від власників барів, що влаштовують нелеґальні азартні гри, та від інших представників злочинного світу. Тому деякі поліцаї замикають очі на те, що діється навколо.

Марта Богачевська-Хом'як здобула державну стипендію

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Н. Трубецький: Студія російської інтелігенції".

За допомогою стипендії від Державного фонду для гуманістичних наук проф. Богачевська-Хом'як приготовляє працю про групу філософів Російської імперії, які були предтечами сучасного екзистенціялізму. Найбільш відомий з них, Володимир Соловйов, був близький своїми ідеями до українського філософа Григорія Сковороди.

На поточний академічний рік проф. Богачевська-Хом'як була номінована науковцем-гостем Колюмбійського університету і співробітником Російського дослідного центру в Гарвардському університеті. Крім цього, вона плянує відвідати архіви в Гельсінки і в Москві.

Марта Богачевська-Хом'як є автором довідки про Директорію Української Народної Республіки, яка вийде у збірнику Гарвардської Серії Українських Студій. Два роки тому її переклади віршів сучасних українських підсовєтських поетів вийшли у двомовній збірці „Чотири українські поети" за редакцією проф. Юрія Луцького з Торонтського університету. Її статті та рецензії появляються також у журналі „Сучасність". В листопаді ц. р. вона має прочитати доповідь про студентські заворушення в Російській імперії на Центральній Конференції Славістів у Вашинґтонському університеті в Ст. Люїз, Мізурі.

Проф. Богачевська-Хом'як є дружиною журналіста Ростислава Хом'яка і матір'ю двох доньок.

ЗРАЗКОВА СТУДЕНТКА

Едмонтон. — Вчителі ставлять учням за приклад молоду українську студентку-пластунку Христю Стефанів, яка студіює у школі медичних сестер при університетській лікарні, є виховницею новачок у Пласті, закінчила Курси українознавства ім. І. Франка. „Українські Вісті" з 14 жовтня подавали, що Христя Стефанів „навчилася рідної мови заочним способом (кореспонденційний курс) і цього року здобула найвищу оцінку: 100%.

Косиґін прибув з відвідинами на Кубу

Гавана, Куба. — Прибулого сюди із восьмиденних відвідин у Канаді, що проходили під знаком бурхливих антисовєтських демонстрацій, сов'єтського прем'єра Косиґіна вітали представники кубинського комуністичного режиму і кубинські комуністи дуже оваційно. Зігнані на вулиці і площі Гавани тисячні маси комуністів, головно молоді, несли транспаренти із надписом „Вітай, товаришу Косиґіне" — російською й еспанською мовами. Прибув літак Косиґіна на Кубу в супроводі чотирьох кубинських МІГ-ів совєтської продукції і на летовищі зустрічав Косиґіна і членів прибулої із ним делеґації кубинський президент Освальдо Дортікос Торрадо і прем'єр комуністичної Куби Фідель Кастро. Ціле летовище було удекороване портретами Косиґіна і Кастра. Після привітань, обнять і поцілунків Косиґін і його господарі від'їхали совєтською „Чайкою" до урядової резиденції. Відвідини Косиґіна в Канаді були завершені проголошенням урядового комунікату, в якому обидві сторони підкреслили — „велику вагу особистих контактів між провідниками урядів" і підкреслили „відданість Куби і Совєтського Союзу справам миру і безпеки, як також розвитку міжнародного миру".

ВИШИВАНІ ВЕЧЕРНИЦІ ОКРУГИ ОЛБАНІ

Вотервліт, Н. И.(В.Л.) — Заходом Окружного Комітету Відділів УККА Округи Олбані відбудуться в суботу, 15-го січня 1972 р. перші в нашій Окрузі, вишивані вечерниці. Наше жіноцтво й дівчата повинні подбати про українські народні одяги або стилізовані — з аплікаціями українських вишивок. Бажаємо відновити наші традиції, як теж нав'язати до сучасної моди на українських землях, де українська вишивка примінюється не тільки в жіночій, але й у чоловічій ноші. За найкращі костюми будуть признані нагороди. Повідомляємо заздалегідь, щоб наше жіноцтво й дівчата мали час подбати про відповідні одяги. Вишивані вечерниці здобули велику популярність у всіх осередках нашого поселення у вільному світі.

ТАРЗАН, Ч. 6844. Гроші і кріс — без ніяких написів

OUR CLUES, TARZAN, LEAD ONLY TO A NEW PUZZLE! WHY DOES THIS FOREIGNER COME HERE - WITH A BAG OF GOLD COINS?
GOLD PIECES, TSHULU! SOME MINT HAS STAMPED THEM OUT OF PURE GOLD BUT LEFT THEM BLANK, SO THEIR SOURCE CAN'T BE IDENTIFIED!
AND HIS GUN! ITS SERIAL NUMBER AND MAKER'S NAME HAVE BEEN SCRATCHED OFF!
Distr. by United Feature Syndicate, Inc.

Наші сліди, Тарзане, ведуть тільки до нової загадки! Чому цей чужинець приходить сюди з торбою золотих монет?

Золотих штук, Чулю! Якась монетарня викарбувала їх із щирого золота, але залишила їх чистими, щоб не можна розпізнати їхнього джерела!

А його кріс! Серійне число і назву вирібні — вишкрябано!